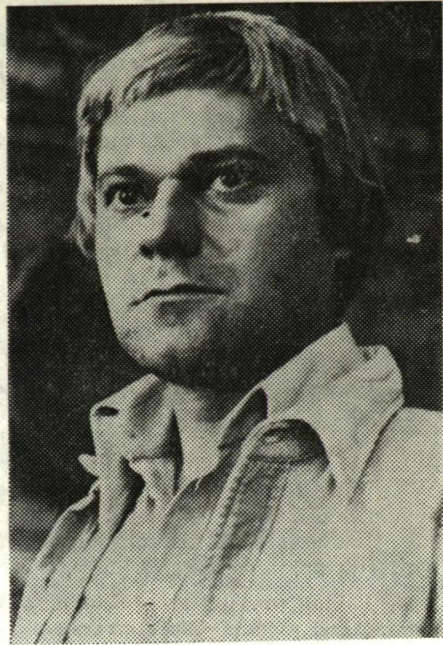

Csikós

Andrásnál

„1947-ben születtem Hódmezővásárhelyen.

Első élményeimet — mint a legtöbb ember — a természettől szereztem, s az egyszerű paraszti, tanyai környezettől, szüleimtől kaptam.

Ez a tény máig is meghatározza szemléletemet.

Csak 1974-től vagyok városlakó. Mégis sok időt töltöttem különböző városokban, beleértve a túlcivilizált európai nagyvárosokat is. Úgy látom, egyfajta menedéket tudnék nyújtani az embereknek, ahol magukra találhatnak, ahonnan messzire láthatnak a néha zaklatott és túl bonyolult hétköznapiak közben is.

Én csak az általam jól ismert, szeretett dolgok és emberek között érzem magam biztonságban, ezért csak róluk merek szólni. Gondolom, ha ezt tudják rólam, meg fognak érteni.

Bízom abban, hogy ez a viszonylag szűk világ is érinthet minden mai embert valamiképpen.”

Csikós András legutóbbi kiállításának katalógusában olvashatjuk a fenti ars poetica igényű, felelős, megfontolt sorokat. Mintha egy hosszú életút és pálya összefoglalása, esszenciája lenne ez a vallomás. Pedig Csikós András még mindössze harmincéves. Festőről lévén szó — akárcsak a prózaíróknál — a művészi pálya „korszakolása” szempontjából ez úgyszólván a gyermekkor. 1970-ben fejezte be tanulmányait, s azóta rendszeresen szerepel a helyi és országos tárlatokon. 1973-ban az Alföldi Tárlaton nívódíjat, 1974-ben a Dél-alföldi Tárlaton Koszta József emlékérmét, 1975-ben a Hatvani Galéria „Magyar Tájak” című biennáléján bronzdiplomát kapott. Önálló kiállításai: 1973: Hódmezővásárhely, Szentes, Budapest; 1974: Békéscsaba; 1975: Budapest (Fényes Adolf Terem); 1976: Pécs; 1977: Szigetvár; 1978: Budapest, Szeged. Művei több külföldi kiállításon is szerepeltek, számos munkáját a tokiói Gekkoso Gallery, valamint kanadai, NSZK-beli, francia és holland galériák vásárolták meg. — Ezek hát a Csikós-életmű eddigi, imponálóan gazdag adatai.

*